

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi A. spółki jawnej w N.
przeciwko V. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W.
o uchylenie wyroku sądu polubownego – Sądu Arbitrażowego przy [...] Polsce z 1
lutego 2022 r.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 16 września 2025 r.,
na skutek wniosku V. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.
o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego od rozpoznania sprawy I CSK 4200/23,

**przekazuje wniosek do rozpoznania Sądowi Najwyższemu –
Izbie Cywilnej.**

[KF]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 26 maja 2023 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w sprawie ze skargi A. spółka jawna w N. o uchylenie wyroku sądu polubownego – Sądu Arbitrażowego przy [...] Polsce z dnia 1 lutego 2022 r., oddalił skargę oraz rozstrzygnął o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Od powyższego wyroku skargę kasacyjną wniosła powódka. Skarga kasacyjna została zarejestrowana pod sygnaturą akt I CSK 4200/23.

Pismem z 16 kwietnia 2025 r. pełnomocnik powódki złożył do Sądu Najwyższego wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego X. Y. od rozpoznania sprawy I CSK 4200/23 (k. 192 akt I CSK 4200/23).

W uzasadnieniu pełnomocnik powódki wskazał, że wniosek jest uzasadniony z uwagi na jego powołanie „na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa uformowanej w 2018 r. (tzw. neo-KRS)”, związku sędziego Sądu Najwyższego z „organizacją zaangażowaną w spory światopoglądowe”.

Postanowieniem z 16 maja 2025 r. Sąd Najwyższy na podstawie art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz. U. 2024, poz. 622) przekazał wniosek o wyłączenie Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania dalszego biegu (k. 206 akt I CSK 4200/23).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało przekazać Sądowi Najwyższemu – Izbie Cywilnej.

Po pierwsze, sprawa I CSK 4200/23 o uchylenie wyroku sądu polubownego zawisła przed Sądem Najwyższym – Izbą Cywilną ma niewątpliwie charakter cywilny, a zatem wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego winien być rozpoznany przez Sąd Najwyższy – Izbę Cywilną.

Po drugie, wyrokiem z 5 czerwca 2023 r., C-204/21, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że przepis art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Po trzecie, Sąd Najwyższy wyrażał także wielokrotnie pogląd, że art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z zasadami rzetelnej legislacji wynikającymi z art. 2 Konstytucji RP (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 maja 2024 r., I NWW 129/24; z 12 października 2023 r., I NWW 313/23; z 2 sierpnia 2023 r., I NWW 198/23; z 2 sierpnia 2023 r., I NWW 271/23), a wnioski o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego powinny być rozpoznawane w izbach merytorycznie właściwych do rozpoznania środków zaskarżenia.

Po czwarte, stosowanie przepisu, którego wadliwość została formalnie stwierdzona przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Sąd Najwyższy, rodzić może przewlekłość postępowania.

Sąd Najwyższy odnotowuje również, że sama okoliczność, że sędzia został powołany w procesie nominacyjnym przeprowadzonym przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy

o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, nie wystarcza do skutecznego żądania jego wyłączenia (zob. wyrok TSUE z 19 listopada 2019 r. w połączonych sprawach C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. i in. przeciwko Sądowi Najwyższemu; wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., VQ przeciwko Land Hessen, C-272/19).

Truizmem jest też stwierdzenie, że prezentowane poglądy przez sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić same w sobie podstawy do jego wyłączenia, w szczególności w sprawie majątkowej o uchylenie wyroku sądu polubownego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[KF]

[a.ł]